

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0414 van 17 oktober 2012
in de zaak 1112/0181/SA/4/0329

In zake:

de vzw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VERSTRAETEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Vaartstraat 68-70
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 november 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 17 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 september 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de nv [REDACTED], hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 28 april 2011 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van de bestaande gebouwen en een servicestation en het bouwen van een nieuw servicestation met shop/carwash, geluidsscherm, het plaatsen van zonnepanelen en het plaatsen van twee elektrische oplaadpalen.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 23 mei 2012 met nummer S/2012/0109 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 23 mei 2012 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 augustus 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stephanie VANTHIENEN die loco advocaat Johan VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 26 augustus 2010 wordt aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het slopen van een bestaand servicestation en het volledig heropbouwen van een nieuw station. Het beroep tegen deze weigeringsbeslissing wordt door de verwerende partij op 18 november 2010 onontvankelijk verklaard.

Op 4 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout een nieuwe aanvraag in. De aanvraag betreft *“het slopen van bestaande gebouwen/servicestation, de bouw van een nieuw servicestation met shop/carwash, het plaatsen van geluidsschermen ter hoogte van de perceelsgrenzen, het plaatsen van zonnepanelen en het plaatsen van 2 elektrische oplaadpalen”*.

Op de percelen bevinden zich tevens twee bunkers uit WO I, waarvan de bovengrondse zal worden gesloopt.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in woongebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 maart 2011 tot en met 12 april 2011, worden vijf bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

De Milieudienst van de stad Turnhout verleent op 21 maart 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Erfgoed:

Op site bevindt zich een zeer waardevolle bunker. De waarde wordt bevestigd door het
■■■■■■...

In het advies van de milieudienst bij de milieuvergunningsaanvraag ref. 2010/12 wordt gevraagd om bij het ontwerp van de inrichting rekening te houden met de aanwezigheid van de historisch waardevolle bunker. Bij de huidige aanvraag wordt de bunker afgebroken. Derhalve is het advies met betrekking tot de vernietiging van de aanwezige erfgoedwaarde negatief...

Milieu

In het advies van de milieudienst bij de milieuvergunningsaanvraag ref. 2010/12 wordt gevraagd de mogelijke geluidsoverlast veroorzaakt door de koeling en de carwash nader te onderzoeken. Een andere inplanting van de carwash, verder van bewoonde gebouwen, kan een oplossing bieden.

De aanvrager heeft beslist om de inplanting te behouden en op de perceelsgrens akoestische schermen te voorzien. Het is gezien de hoogte van de gebouwen t.o.v. de schermen niet zeker of de voorziene schermen voldoende zijn. Het is aangewezen dat een erkende deskundige geluid en trilling de mogelijke effecten onderzoekt en aftoetst of de voorziene maatregelen voldoende zijn. Momenteel zijn er geen objectieve gegevens om de aanvraag te kunnen beoordelen. Derhalve dient ter bescherming van de omgeving de aanvraag negatief beoordeeld te worden.

...”

De mobiliteitsambtenaar van de stad Turnhout verleent op 30 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

De dienst Wegen, Groen & Mobiliteit van de stad Turnhout verleent op 31 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleent op 1 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

De brandweer van de stad Turnhout verleent op 5 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

De dienst Welzijn, Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen verleent op 7 april 2011 het volgende ongunstige advies:

“ ...

De vergunningverlenende overheid dient rekening te houden met de bindende bepalingen van art. 4.3.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Volgende knelpunten hebben geleid tot de ongunstige evaluatie:

- 1. Er is geen toilet voor gehandicapten*
- 2. Er dient min. 1 onderrijdbare kassa voorzien te worden.*
- 3. Er dient min. 1 voorbehouden parkeerplaats voor gehandicapten te worden voorzien met een min. breedte van 350 cm.*

...”

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen verleent op 7 april 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Op deze site zijn twee bunkers uit WO 1 teruggevonden. De kleinere bunker, die zich ondergronds bevindt, zou worden bewaard. De aanvraag voorziet echter dat de grotere bovengrondse bunker gesloopt wordt. Het gaat hier echter om de enige overblijvende afwachtingsbunker voor mitrailleurschutters van de stelling Antwerpen-Turnhout. Hij maakte deel uit van een bruggenhoofd met zes bunkers. Op de bunker staat nog een vuurkam, dit is een verhoging om zandzakjes te bevestigen...

Zoals reeds aangehaald betreft het hier een uitzonderlijk restant uit WO 1. Buiten de fortificaties van de Vestiging Antwerpen is het erfgoed van Wereldoorlog 1 in onze Provincie namelijk eerder schaars te noemen. Momenteel worden in heel België initiatieven opgestart in het kader van de herinnering aan het uitbreken van Wereldoorlog I (in 2014 honderd jaar geleden). In verschillende andere projecten slaagt men er wel in om deze restanten te bewaren en op een positieve manier te integreren in het project.

ADVIES:

*Gelet op de boven vermelde argumenten wordt de aanvraag **ongunstig** geadviseerd. Wij vragen opnieuw een planherschikking, waarbij men uitgaat van het behoud van de twee bunkers. Wij wijzen erop dat ook de contextuele waarde van de bunkers hierbij belangrijk is. Wij vragen dat samen met onze diensten naar een aangepast plan wordt gezocht. Er dient bijkomend een archeologisch vooronderzoek plaats te vinden om nog eventueel aanwezige restanten op te sporen.*

...

De Vlaamse Milieumaatschappij bevestigt op 19 april 2011 per e-mail het voorwaardelijke gunstig advies van 4 augustus 2010 dat in het kader van de eerdere aanvraag werd verleend en waarin de volgende voorwaarden werden opgelegd:

- Het verplichte hergebruik van hemelwater d.m.v. een pomp en apart leidingcircuit wordt bij voorkeur na de werken gecontroleerd door de stad.
- De hemelwaterputten dienen onderling onderaan verbonden te zijn, rechtstreeks of via hevels, zolang telkens het volledige volume voor recuperatie beschikbaar is.
- De infiltratievoorziening moet nog voorzien worden van een overloop naar een nabijgelegen gracht of waterloop. Enkel bij afwezigheid van deze afvoerwijzen mag de overloop aansluiten op de openbare riolering.
- De ondergrondse opslagtanks moeten worden uitgevoerd conform de geldende Vlaamse reglementering.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 19 april 2011 een ongunstig advies op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

Volgens de gegevens van het [REDACTED] maken beide bunkers deel uit van de Duitse ‘Stelling Antwerpen-Turnhout’ uit 1917. De mitrailleurbunker verkeert volgens hen nog in goede staat en op het dak van de bunker is een betonnen vuurkam aanwezig. Deze is nog nergens op gelijkaardige bunkers teruggevonden wat deze bunker uniek maakt. Het behoud van deze bunker, gelegen op het kadastrale perceel [REDACTED], wordt zowel door de Vlaamse Overheid, Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen-Onroerend Erfgoed als stad Turnhout vooropgesteld. De afbraak van deze bunker zou een verdere teleurgang van ons militair verleden betekenen en is derhalve niet gewenst. Zoals de Vlaamse Overheid, Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen –Onroerend Erfgoed reeds stipuleerde is via een herschikking/aanpassing van het vooropgestelde programma het behoud van deze bunker mogelijk...

De aanvraag voorziet in een geluidsscherm met groenaanplantingen om het geluidaspect te dempen en het visuele aspect voor de aanpalende burens te beperken. Hierdoor kan geconcludeerd worden dat de impact van de geplande inplanting van de carwash/tankstation en shop op het perceel verminderd wordt. Er moet wel rekening gehouden worden met het bezwaar m.b.t. de inplanting van het geluidsscherm en de etalage van [REDACTED].

De inplanting van een servicestation met winkel op de voorgestelde locatie, zijnde op een hoek van een invalsweg naar het centrum van Turnhout is qua functie stedenbouwkundig aanvaardbaar. De voorgestelde verkeersafwikkeling van onderhavige op het perceel is aanvaardbaar doch kan nog verbeterd worden mits inachtnaam van enkele voorwaarden gesteld in het advies van de Mobiliteitsambtenaar van Stad Turnhout...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gewestplan doch niet met een goede ruimtelijke ordening. Ingevolge art. 4.3.3 en art. 4.3.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning geweigerd worden indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening of als uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

De functie van servicestation met winkel en carwash kan aanvaard worden in een stedelijke omgeving doch is stedenbouwkundig niet aanvaardbaar door:

- *Het overvolle programma/ inplanting versus de beschikbare oppervlakte*
- *Het ongunstige advies van de Vlaamse Overheid, Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen – Onroerend Erfgoed m.b.t. de sloop van een waardevolle bunker*
- *Het ongunstige advies van Provincie Antwerpen, Departement Welzijn, Economie en Plattelandsbeleid, Dienst Welzijn, Centrum voor Toegankelijkheid. Conform art. 4.3.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan de stedenbouwkundige vergunning voor handelingen, vermeld in artikel 4.2.1, 1°, 6°, 7° en 8°, niet verleend worden wanneer niet is voldaan aan de bij of krachtens de wet of het decreet gestelde regelen betreffende toegang van personen met een functiebeperking tot openbare wegen en tot voor het publiek toegankelijke onroerende goederen.*

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout weigert op 28 april 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 1 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout bevestigt op 12 juli 2011 haar eerder standpunt.

In zijn verslag van 20 juli 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordelingen:

“ ...

Er is een ongunstig advies van het Centrum voor Toegankelijkheid. Er zijn geen aangepaste voorzieningen bij de toiletten, parkeerplaatsen en kassa's voor gehandicapten. De nodige aanpassingen dienen te gebeuren zodat de constructies voldoen aan de wetgeving en toegankelijk zullen zijn voor eenieder.

Art. 4.3.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening de vergunning geweigerd wordt of in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen moeten worden opgenomen met betrekking tot de naleving van sectorale wetgeving.

De toegankelijkheid van gebouwen wordt geregeld in een gewestelijke stedenbouwkundige verordening dd. 1 maart 2010. Het is van belang dat publieke gebouwen toegankelijk zijn voor eenieder. De aanvrager dient de nodige aanpassingen te doen om hieraan te voldoen. In het beroepsschrift wordt aangegeven dat hieraan kan worden tegemoet gekomen. De nodige planaanpassingen dienen hiervoor te gebeuren. Zolang er geen (voorwaardelijk) gunstig advies is van het Centrum voor Toegankelijkheid, kan geen vergunning verleend worden.

Tevens bevat het dossier een ongunstig advies van Onroerend Erfgoed. De afbraak van de unieke en historisch waardevolle bunker wordt negatief geadviseerd.

Het is wenselijk om historisch waardevolle gebouwen zoveel mogelijk te vrijwaren. Het betreffende goed is echter noch beschermd, noch opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed. Er zijn geen juridische mogelijkheden die het behoud van de bunker opleggen. Het advies van Onroerend Erfgoed en het bezwaar van het [REDACTED] zijn niet bindend om de sloop te kunnen voorkomen. Bij beoordeling van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, dient echter ook rekening te worden gehouden met cultuurhistorische aspecten van de omgeving...

Het tankstation met carwash bestond reeds op deze plaats. Er zijn goede ontsluitingsmogelijkheden en in de buurt bevonden zich nog meerdere bedrijven. De functie kan op deze plaats behouden blijven.

Door het uitbreiden van de carwash, het tankstation en het toevoegen van een grotere winkel zal de functie meer verkeer genereren. De [REDACTED] en [REDACTED] zijn grote wegen die wel voorzien zijn op veel en druk verkeer.

Echter dient de aansluiting van de op- en afritten qua verkeersveiligheid goed bekeken te worden. 1 oprit en 1 afrit die duidelijk staan aangegeven zijn wenselijk. In huidig voorstel kan zowel op als afgerende worden langs de [REDACTED]. De uitrit bevindt zich te dicht bij het kruispunt. De uitrit zorgt ook voor kruisend verkeer van klanten die de wasstraat verlaten en langs de [REDACTED] het terrein willen verlaten en klanten die het terrein oprijden omdat ze willen gaan tanken.

De circulatie waarbij men eerst het hele terrein moet rondrijden om dan de carwash in te rijden is ingewikkeld. De redenering van beroeper dat deze circulatie gewenst is omdat de klant dan zowel kan tanken als de auto wassen zonder het terrein te moeten verlaten, kan worden aanvaard. Echter dient deze circulatie dan wel zeer duidelijk gesignaliseerd te worden, zeker waar men de wasstraat verlaat. Het weglaten van de uitrit naar de [REDACTED] draagt ook bij tot een duidelijkere circulatie.

De schaal van het project overschrijdt de draagkracht van het perceel. Het perceel wordt dermate volgebouwd en verhard dat alles gewrongen zit en dat de luifel boven de

tankzone quasi boven het voetpad komt te hangen. Ook blijft er van de groene bufferzone naar de straat niet veel over door het inplanten van parkeerplaatsen.

Door de ligging op de hoek is er reeds een grote zichtbaarheid van het project. Er kan meer afstand genomen worden van de straat zonder veel aan zichtbaarheid te verliezen. De bouwlijn langs de [REDACTED] dient aangehouden te blijven voor de bebouwing. Dit is ook zo gebeurd aan de overzijde van de straat.

Een beperkter programma met minder verharding is wenselijk. Indien ook een creatieve manier gevonden kan worden om de bunker te integreren en een functie te geven in het geheel kan dit alleen maar worden toegejuicht.

*De aanvraag brengt onder haar huidige vorm de goede aanleg van de plaats in het gedrang.
...*

Na de hoorzitting van 26 juli 2011 bezorgt de aanvrager aangepaste plannen aan de verwerende partij. Het betreft volgens de aanvrager plannen die geen deel uitmaken van de aanvraag maar de aanvrager engageert zich wel om voorziene aanpassingen daadwerkelijk uit te voeren.

De dienst Welzijn, Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen verleent op 18 augustus 2011 op basis van de aangepaste plannen het volgende preadvies:

“ ...

Aangezien er, via een uitdrukkelijke brief van de indiener van het beroepsschrift, vermeld staat dat de aangeleverde aangepaste plannen als informeel en niet deel uitmakend van een officieel bouwaanvraagdossier te beschouwen zijn, kunnen wij bijgevolg geen officieel advies afleveren doch enkel onder vorm van een pre-advies, te beschouwen als een voorbespreking met de bouwheer en/of architect ter voorbereiding van een nieuw in te dienen dossier.

Hierbij dus onze bemerkingen als pre-advies:

- 1. Het betreft meer dan 150m² publiek toegankelijke ruimte met inbegrip van een toilet aangeboden voor publiek. Bijgevolg dient er min. 1 aangepast gemeenschappelijk sanitair te zijn.*
- 2. Er is geen draaicirkel van 150 diameter tangenciaal rakend aan de draaicirkel van de sasdeur in het sas van het toilet.*
- 3. Er is geen draaicirkel van 150 diameter tangenciaal rakend aan de draaicirkel van de deur van het aangepaste toilet in het sas van het toilet.*
- 4. Er is geen vrije opstelruimte van 50 cm t.h.v. de krukzijde van de deur van het aangepast toilet aan de binnenzijde.*
- 5. Er is geen vrije opstelruimte van 50 cm t.h.v. de krukzijde van de deur van het aangepast toilet aan de buitenzijde.*
- 6. in het aangepast toilet dient een onderrijdbare wastafel aanwezig te zijn.*
- 7. op de plannen is niet uit te maken dat er een kassa is met verlaagd gedeelte oftewel een verlaagde onderrijdbaar kassaloket.*
- 8. de gangen tussen de productrekken zijn te smal. Deze dienen min. 150cm breed te zijn.*

...”

In zijn aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opnieuw de stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

Gezien de vermelde aanpassingen niet als officieel kunnen beschouwd worden, kon geen officieel advies worden verleend.

Er zijn bovendien nog steeds strijdigheden met de wetgeving die ook door het aangepaste plan niet worden opgelost. Op basis van strijdigheid met art. 4.3.7 VCRO dient de aanvraag geweigerd.

Het eerder standpunt om de aanvraag te weigeren wegens overschrijding van de draagkracht blijft behouden.

...”

De aanvrager dient vervolgens opnieuw aangepaste plannen in.

De dienst Welzijn, Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen verleent op 7 september 2011 een gunstig advies, op voorwaarde dat na de voltooiing van de werken de toegankelijkheid voor personen met een verminderde mobiliteit behouden blijft. Dit geldt tevens voor de inrichting en de toekomstige niet-vergunningsplichtige werken. Ook dienen de normbepalingen van hoofdstuk III van het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid van 5 juni 2009 te worden aangeleefd.

In zijn tweede aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren, aangezien de aanvraag de draagkracht van de percelen overschrijdt. In hetzelfde verslag stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat indien de verwerende partij het beroep toch wenst in te willigen, de aangepaste plannen aan de vergunning dienen te worden gekoppeld.

De verwerende partij beslist op 8 september 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“ ...

Op het perceel bevindt zich reeds een tankstation met carwash. De bestaande constructies worden afgebroken en vervangen door een ruimere nieuwbouw. De functie was reeds op deze locatie aanwezig en is in overeenstemming met de bestemming. Gezien de ligging aan de rand van de stad langs een invalsweg is deze locatie aanvaardbaar voor deze functie in het woongebied. Deze functie dient wel voldoende gebufferd te worden naar de omgeving.

De brandweer, het Agentschap voor Wegen en Verkeer, de Vlaamse Milieumaatschappij en de gemeentelijke dienst Wegen, Groen & Mobiliteit brachten voorwaardelijk gunstig advies uit over de aanvraag. De voorwaarden uit deze adviezen dienen strikt nageleefd te worden.

In eerste aanleg werd een ongunstig advies verleend door het Centrum voor Toegankelijkheid. Op de plannen zijn geen aangepaste voorzieningen bij de toiletten, parkeerplaatsen en kassa's voor gehandicapten.

In beroep werd opnieuw advies gevraagd. De aanvrager heeft de plannen aangepast in samenspraak met het Centrum voor Toegankelijkheid zodat de aanvraag nu in overeenstemming is met de verordening. Er wordt een gunstig advies verleend op 7 september 2011 op basis van de aangepaste plannen.

Er is een ongunstig advies van Onroerend Erfgoed. De afbraak van de unieke en historisch waardevolle bunker wordt negatief geadviseerd.

Het is wenselijk om historisch waardevolle gebouwen zoveel mogelijk te vrijwaren. Het betreffende goed is echter noch beschermd, noch opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed. Er zijn geen juridische mogelijkheden die het behoud van de bunker opleggen. Het advies van Onroerend Erfgoed en het bezwaar van het [REDACTED] zijn niet bindend om de sloop te kunnen voorkomen

De voorwaarden uit het advies van de Mobiliteitsambtenaar van de stad behelzen aanpassingen ivm de verkeersveiligheid. Deze voorwaarden dienen nageleefd te worden.

...

Het tankstation met carwash bestond reeds op deze plaats. Er zijn goede ontsluitingsmogelijkheden en in de buurt bevonden zich nog meerdere bedrijven. De functie kan op deze plaats behouden blijven. De visueel vormelijke kenmerken van een tankstation met carwash waren dus ook reeds op het terrein aanwezig, enkel is het programma verzwagd.

De bovengrondse bunker is niet beschermd zodat het behoud ervan niet prioritair is. De aanvrager wenst de bunker ook niet op te nemen in zijn ontwerp.

Door het uitbreiden van de carwash, het tankstation en het toevoegen van een grotere winkel zal de functie meer verkeer genereren. De [REDACTED] en [REDACTED] zijn grote wegen die wel voorzien zijn op veel en druk verkeer.

In het na te leven advies van de mobiliteitsambtenaar zijn enkele maatregelen opgenomen om de verkeersveiligheid op het terrein en naar de omgeving toe te verhogen. Er wordt slechts één inrit en slechts één uitrit mogelijk met één rijrichting maar dan omgekeerd. De uitrit dient ook versmald te worden tot 4m met een verkeersdrempel op eigen terrein.

De parkeerplaatsen in de buffer dienen te verdwijnen zodat deze volledig als groenzone kan worden aangelegd. Al deze voorwaarden dragen bij tot een betere aanleg van plaats.

De deputatie is van oordeel dat de aanvrager onder hoger vermelde voorwaarden de draagkracht van de omgeving niet overschrijdt en de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

De voorwaarden uit de adviezen van het Agentschap voor Wegen en Verkeer, de Vlaamse Milieumaatschappij en de brandweer (kenmerk BR.859.2/10.0260 d.d. 13 juli 2010) dienen strikt te worden nageleefd.

Het advies van het Centrum voor Toegankelijkheid en de in beroep bijgebrachte plannen dienen strikt nageleefd te worden.

Er dient recuperatie van hemelwater voorzien te worden voor spoeling van de wc's en buitenkraantjes.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard mits de voorwaarden opgenomen in de advies van de

mobilitéitsambtenaar van de stad Turnhout en de stedelijke dienst Wegen, Groen & Mobiliteit strikt worden nageleefd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 23 mei 2012 met nummer S/2012/0109 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 23 mei 2012 met nummer S/2012/0109 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereist belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het 'patere legem quam ipse fecisti'- beginsel, het vertrouwensbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Zij zet uiteen:

“ ...

Aangezien het rechtszekerheidsbeginsel impliceert dat de overheid zijn besluiten zo dient te formuleren dat de burger precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt.

Het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti' verplicht het bestuur en de organen die ervan afhangen ertoe de algemene regels die het zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan.

Aangezien het vertrouwensbeginsel een Algemeen Beginsel van Behoorlijk Bestuur is dat voorschrijft dat een burger erop moet kunnen vertrouwen, dat een bepaalde toezegging van een bestuursorgaan ook wordt nagekomen.

2.

Dat het gelijkheidsbeginsel een algemeen principe is dat impliceert dat iedere burger gelijke rechten en een gelijke behandeling in gelijke gevallen toekent.

Dat het gelijkheidsbeginsel steun vindt in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

3.

Dat het bestreden Besluit tot gevolg heeft dat de bunker "Stellung Antwerpen-Turnhout" zal moeten verdwijnen.

Dat het in casu een Duitse afwachtingsbunker voor mitrailleurschutters uit 1917 betreft, dewelke nog in zeer goede staat is.

Dat deze bunker eveneens uniek in zijn soort is nu op het dak van de bunker een betonnen vuurkam aanwezig is die nergens op gelijkaardige bunkers is teruggevonden.

Dat deze bunker beschouwd dient te worden beschouwd als historisch erfgoed. (zie stuk nr. 5).

Dit wordt eveneens bevestigd door het (ongunstig) advies dd. 21 maart 2011 van de Milieudienst van de Stad Turnhout, m.b.t. het Erfgoed en Milieu en door een studie van het [REDACTED] (Stuk nr. 8)

4.

Dat deze unieke bunker "Stellung Antwerpen-Turnhout" in 2010 bovendien door de Viceminister-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van bestuurszaken, binnenlands bestuur, inburgering, toerisme en Vlaamse rand, de heer Geert Bourgeois, wordt bestempeld als cultureel erfgoed met een grote historische waarde.

Dat Minister Bourgeois, naar aanleiding van een parlementaire vraag die op 16 juni 2010 door de heer Dirk Van Mechelen werd gesteld, hierover het volgende stelde:

"Op 6 mei 2010 heeft mijn administratie meegedeeld dat zij vanuit het standpunt van de erfgoedzorg de afbraak van deze bunker ongunstig beoordeelt (de tweede bunker op de site is momenteel niet in gevaar). Er werd benadrukt dat de bunker wel degelijk waardevol is. De bunker in kwestie blijkt de enige overblijvende afwachtingsbunker voor mitrailleurschutters te zijn van de stelling Antwerpen - Turnhout. Hij maakte deel uit van een bruggenhoofd met zes bunkers. Onroerend Erfgoed heeft ook een planherschikking voorgesteld, zodat de bunkers kunnen bewaard blijven. Er kwam nog geen reactie op het voorstel.

Het is echter niet haalbaar om elke bunker, als los element, als monument te beschermen. Wel geeft Onroerend Erfgoed ook voor niet beschermd oorlogserfgoed gefundeerde en goed gedocumenteerde adviezen of stelt mijn administratie alternatieve oplossingen voor, die de vergunningverlenende overheid en de bouwheer er hopelijk van kunnen overtuigen om het relict in kwestie te bewaren." (eigen onderlijning, stuk nr. 9)

De Vlaamse overheid heeft hier bij monde van de Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse rand duidelijk aangegeven welke waarde ze hecht aan deze unieke bunker.

Dat overigens ook de provincie Antwerpen momenteel aanzienlijke structurele en duurzame initiatieven neemt om dit historisch vestingbouwkundig erfgoed en de ruimtelijke contact ervan op een hedendaagse wijze te herwaarderen en te ontsluiten. In de omliggende gemeente Beerse en Oud-Turnhout wordt alles in het werk gesteld om waardevol patrimonium te behouden en te valoriseren.

Ook in Turnhout stelde men reeds de "Vleermuizenbunker" aan de Wieltjes open voor Open Monumentendag, hetgeen juist geen 1.000 bezoekers trok.

5.

Dat buiten de fortificaties van de Vesting Antwerpen het erfgoed van Wereldoorlog I in de provincie Antwerpen eerder schaars te noemen is.

Hieruit volgt dat de inwoners van de stad Turnhout, net als alle andere Vlaamse burgers erop konden vertrouwen dat de overheid alles in werk zou stellen deze historisch waardevolle bunkers, die bijzonder schaars zijn, te beschermen.

Dat de inwoners van Turnhout nu echter moeten vaststellen dat diezelfde overheid nu zelf overgaat tot het verlenen van een milieuvergunning voor de uitbreiding van het bewuste tankstation met als gevolg dat de waardevolle bunker dreigt te verdwijnen.

Dat zulks een duidelijk schending inhoudt van het vertrouwens- en het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti'.

Dat nergens in het bestreden Besluit enige motivering kan worden aangetroffen waaruit zou moeten blijken waarom men voor wat betreft huidige bunker is afgeweken van de vooropgestelde beleidslijn.

Dat zulks aldus een schending inhoudt van het motiveringsbeginsel.

...

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In zoverre het middel gesteund is op de schending van het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, wordt niet uiteengezet op welke wijze deze beginselen zouden zijn geschonden en is het middel onontvankelijk.

2.

Het patere legem quam ipse fecisti-beginsel kan alleen worden ingeroepen indien het gaat om een niet nageleefde rechtsregel. Het door de verzoekende partij aangevoerd "afwijken van een vooropgestelde beleidslijn" betreft niet het niet naleven van rechtsregels.

3.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de rechtmatige verwachtingen, die de burger uit het bestuursoptreden put, niet mag beschamen.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij haar concrete toezeggingen zou hebben gedaan wat betreft het behoud van de bunker, noch dat de verwerende partij in dat opzicht rechtmatige verwachtingen zou hebben gewekt.

De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar een parlementaire vraag van 16 juni 2010 en het antwoord van de betrokken Vlaamse minister, waarin wordt gesteld dat gehoopt wordt dat de bouwheer kan overtuigd worden tot het bewaren van de bunker. De verzoekende partij kon er derhalve niet rechtmatig op vertrouwen dat de bunker zou worden behouden. In elk geval kunnen ter zake geen toezeggingen worden gelezen in het antwoord van de betrokken Vlaamse minister.

4.

De verzoekende partij voert tenslotte nog de schending aan van het motiveringsbeginsel, stellende dat uit de bestreden beslissing niet zou blijken waarom de verwerende partij met betrekking tot de betrokken bunker is “afgeweken van de vooropgestelde beleidslijn”.

Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing kan worden beschouwd als het afwijken van een vooropgestelde beleidslijn, dient vastgesteld te worden dat uit de bestreden beslissing duidelijk de motieven blijken op grond waarvan de verwerende partij, niettegenstaande de aanwezigheid van de bunker, toch oordeelde tot het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

In de bestreden beslissing wordt immers overwogen dat *“het wenselijk (is) om historisch waardevol erfgoed zoveel mogelijk te vrijwaren. Het betreffende goed is echter noch beschermd, noch opgenomen in de Inventaris van het bouwkundig erfgoed. Er zijn geen juridische mogelijkheden die het behoud van de bunker opleggen. Het advies van Onroerend Erfgoed en het bezwaar van het [REDACTED] zijn niet bindend om de sloop te kunnen voorkomen... De bovengrondse bunker is niet beschermd, zodat het behoud ervan niet prioritair is. De aanvrager wenst de bunker ook niet op te nemen in zijn ontwerp.”*

De verzoekende partij toont niet aan dat deze motieven onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn.

In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het koninklijk besluit van 30 september 1977 tot goedkeuring van het gewestplan Turnhout, juncto het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen:

“..."

Het bestreden Besluit betreft een goed dat volgens het gewestplan Turnhout, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 30 september 1997 in woongebied gelegen is.

Aangezien artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen aldus het volgende bepaalt:...

Dat bovendien het motiveringsbeginsel impliceert dat de overheid zijn besluiten goed moet motiveren zodat de feiten kloppen en de motivering logisch en begrijpelijk is.

Dat daarnaast het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid een besluit zorgvuldig moet voorbereiden en nemen, waarbij een zorgvuldig onderzoek wordt gevoerd.

2.

Dat het in casu een project met een zeer omvangrijke oppervlakte betreft, gelegen in een residentiële wijk.

Huidig project is gelegen op het kruispunt van de [REDACTED] met de [REDACTED].

De percelen van de [REDACTED] zijn bedoeld als bouwgrond voor huizen met open bebouwing, en een residentieel karakter.

Een dergelijk project, waarbij 900 m2 volledig als bedrijfsoppervlakte zal worden benut, kan onmogelijk als verenigbaar met de omgeving worden beschouwd.

Zulks werd overigens reeds uitvoerig opgemerkt door verzoekster in haar bezwaarschriften. en wordt tevens uitdrukkelijk bevestigd door het College van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout:... (Stuk nr. 8, p. 10 §4)

Huidige bestreden Besluit zal er immers toe leiden dat de bestemming van het perceel waarop de historische bunker zich bevindt de facto wordt gewijzigd van woongebied naar handels- en industrieterrein.

3.

In het eerste middel werd reeds gewezen op het uitzonderlijke karakter van de aanwezig bunker "Stellung Antwerpen-Turnhout", dewelke door de uitbreiding van het tankstation dreigt te verdwijnen.

Dat het in casu een Duitse afwachtingsbunker voor mitrailleurschutters uit 1917 betreft, dewelke nog in zeer goede staat is.

Dat deze bunker eveneens uniek in zijn soort is nu op het dak van de bunker een betonnen vuurkam aanwezig is die nergens op gelijkaardige bunkers is teruggevonden.

Dat deze bunker beschouwd dient te worden als historisch erfgoed.

4.

Dat wat betreft het historisch waardevol karakter van de bunker, die bijdraagt tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het bestreden Besluit het volgende staat te lezen:...

Zulke motivering raakt kant noch wal in het licht van de eerder aangehaalde verklaring van Viceminister-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van bestuurszaken, binnenlands bestuur, inburgering, toerisme en Vlaamse rand, de heer Geert Bourgeois.

Deze stelde immers letterlijk het volgende:

"Het is echter niet haalbaar om elke bunker, als los element, als monument te beschermen. Wel geeft Onroerend Erfgoed ook voor niet beschermd oorlogserfgoed gefundeerde en goed gedocumenteerde adviezen of stelt mijn administratie alternatieve oplossingen voor, die de vergunningverlenende overheid en de bouwheer er hopelijk van kunnen overtuigen om het relict in kwestie te bewaren." (Stuk nr. 9)

Langs de ene kant stelt men dat niet elke bunker als monument kan worden beschermd, maar dat de overheid niettemin alles in het werk zal stellen om het relict te bewaren en tevens anderen zal aanmoedigen om het relict te beschermen.

Langs de andere kant stelt diezelfde overheid simpelweg in het bestreden Besluit dat de bunker niet beschermd is, zodat er geen rekening mee gehouden dient te worden.

Zulks kan niet beschouwd worden als een afdoende motivering van een zorgvuldige overheid.

5.

Dat zulks niet als een afdoende motivering kan worden beschouwd die de ernst van deze argumenten tegemoetkomt.

Eén alinea van motivering kan onmogelijk volstaan ter motivering van het slopen van een historisch waardevolle bunker na negatief advies van Onroerend Erfgoed.

Dat er in casu aldus sprake is van een schending van het motiveringsbeginsel.

6.

Dat uw Raad reeds in dezelfde zin oordeelde in een bijzonder gelijkaardige zaak met betrekking tot de uitbreiding van een tankstation in woongebied. (Arrest nr. 108.541 van 27 juni 2002, in de zaak A. 117.526/VII-25.932)...

7.

Dat het bestreden Besluit eveneens getuigt van bijzonder onzorgvuldig overheidsoptreden nu mits minimale aanpassingen aan het project dit historisch bouwwerk op een kwaliteitsvolle manier geïntegreerd kan worden binnen de uitbreidingsplannen van het servicestation.

Indien op termijn dit servicestation, dat zich op heden binnen de ring, in het centrum van Turnhout en dus in een woongebied met hoge densiteit bevindt, zou verdwijnen dan blijft de bunker tenminste behouden voor onze toekomstige generaties.

Elke overheid die bij haar besluitvorming enkel een korte termijnvisie voor ogen heeft en de gevolgen op lange termijn niet aandachtig onderzoekt, dient te worden beschouwd als een onzorgvuldige overheid.

8.

Dat het besteden Besluit aldus het Koninklijk Besluit van 30 september 1977 tot goedkeuring van het gewestplan Turnhout, juncto het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

...

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat het gevraagde volgens het gewestplan Turnhout gelegen is in woongebied.

Artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt:

“ ...

De woongebieden:

1.0 De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groende ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

...

Uit deze bepaling volgt dat inrichtingen voor handel, dienstverlening en kleinbedrijf enkel in woongebied kunnen worden toegestaan indien zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

2.

De verzoekende partij betwist niet dat het project bestaanbaar is met de bestemming woongebied. De verzoekende partij voert slechts aan dat de geplande uitbreiding niet verenigbaar is met de omgeving omdat het project zou gelegen zijn in een residentiële wijk en er zich op het perceel een historisch waardevolle bunker bevindt, die zal worden gesloopt.

In de bestreden beslissing wordt onder meer overwogen:

“Op het perceel bevindt zich reeds een tankstation met carwash. De bestaande constructies worden afgebroken en vervangen door een ruimere nieuwbouw. De functie was reeds op deze locatie aanwezig en is in overeenstemming met de bestemming. Gezien de ligging aan de rand van de stad langs een invalsweg is deze locatie aanvaardbaar voor deze functie in het woongebied. Deze functie dient wel voldoende gebufferd te worden naar de omgeving.”

Tegenover de bewering van de verzoekende partij dat het woongebied een residentieel karakter zou hebben, staat de vaststelling in de bestreden beslissing dat er zich op het perceel reeds een tankstation met carwash bevindt, dat de reeds bestaande functie in overeenstemming is met de bestemming en dat gezien de ligging aan de rand van de stad en langs een invalsweg de locatie aanvaardbaar is voor deze functie in het woongebied.

Niet de Raad, maar de verwerende partij is bevoegd tot het beoordelen van een aanvraag. De Raad kan zijn eigen zienswijze niet in de plaats stellen van deze van de verwerende partij, maar is slechts bevoegd om na te gaan of de verwerende partij haar beoordeling steunde op juiste feiten en in redelijkheid kon oordelen om op grond van die feiten de vergunning te verlenen.

De verzoekende partij toont echter niet aan dat de aangehaalde overweging in de bestreden beslissing onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

Aan deze conclusie wordt geen afbreuk gedaan door de argumentatie van de verzoekende partij dat er zich op het perceel een historische bunker bevindt. Evenmin als onder het eerste middel, toont de verzoekende partij onder dit middel aan dat de aanwezigheid van deze bunker de verwerende partij noodzaakte tot het weigeren van de vergunning. Bij de bespreking van het eerste middel is reeds vastgesteld dat de verzoekende partij de onjuistheid of de kennelijke onredelijkheid niet aantoonde van de motieven in de bestreden beslissing om de vergunning te verlenen ondanks de aanwezigheid van de bedoelde bunker.

Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor vleermuizen in Vlaanderen volgens de habitat- en de vogelrichtlijn juncto het rechtzekerheidsbeginsel, het '*patere legem quam ipse fecisti*'-beginsel en het motiveringsbeginsel.

Zij zet uiteen:

“ ...

1.

Het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti' verplicht het bestuur en de organen die ervan afhangen ertoe de algemene regels die het zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan.

Op 25 mei keurde de Vlaamse regering het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 tot vaststelling van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor Europees te beschermen soorten en habitats principieel goed.

Instandhoudingsdoelstellingen leggen doelstellingen vast voor habitats en soorten, zoals onder andere voor vleermuizen.

De Vlaamse overheid bepaalt deze doelstellingen en zal daartoe voor elke speciale beschermingszone een natuurrichtplan opmaken.

2.

Zoals blijkt uit de studie van het [REDACTED] (Stukken nr. 5, 6 en 7) is de hogervermelde bunker in kwestie, die door het bestreden Besluit dreigt te verdwijnen, geschikt als vleermuizenhabitat. (stuk nr. 11)

Zo stelt het centrum:

“De omgeving van de bunker is immers geschikt als jachtgebied voor vleermuizen. De groene elementen in het omliggende landschap worden gebruikt om zich van en naar hun jachtgebied te verplaatsen. De aanpalende groenbeplanting in de lengterichting van de [REDACTED] [de Naams spreekt voor zichzelf voor de groene omgeving] vormt een goede verbinding naar de ruimere omgeving, wat erg belangrijk is vleermuizen. Hierbij zou men voldoende aan de gewestelijke instandhouding doelstellingen (IDH's) voor vleermuizen in Vlaanderen volgens de Habitat- en Vogelrichtlijnen.”

3.

Niettemin dient te worden vastgesteld dat het bestreden Besluit ondanks deze zeer duidelijke uiteenzetting van het [REDACTED] nergens op enige wijze motiveert waarom de bestaande bunker niet wordt ingeschakeld om de gewestelijke instandhouding doelstellingen (IDH's) voor vleermuizen in Vlaanderen te halen.

“ ...”

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

Bijlage IV bij de richtlijn 92/43 EEG van 21 mei 1992 van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (verder habitatrichtlijn) geeft de dier- en plantensoorten van communautair belang weer die strikt moeten worden beschermd, waaronder verschillende vleermuissoorten.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 2010 tot vaststelling van gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor Europees te beschermen soorten en habitats, werden de door de verzoekende partij bedoelde doelstellingen vastgelegd. In bijlage 1 worden “zoogdieren-vleermuizen” opgesomd als te beschermen soort.

Artikel 1 tot 3 van dit besluit luiden als volgt:

“Artikel 1. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de aanwijzing van Speciale Beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen worden de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen, vermeld in de bijlage, die bij dit besluit is gevoegd, op basis van het rapport vermeld in artikel, 5, § 1, van hetzelfde besluit, definitief vastgesteld;

Art. 2. De uitvoering van de instandhoudingsdoelstellingen voor de Europees te beschermen habitats en soorten, behoudens de soorten van bijlage III van decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, gebeurt prioritair binnen de speciale beschermingszones. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van artikel 9, § 1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, zoals gewijzigd bij de decreten van 19 juli 2002 en 12 december 2008, en artikel 36ter, § 1, en 2, van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd de decreten van 19 mei 2006 en 27 april 2007, kunnen bijkomende instandhoudingsmaatregelen in het kader van dit besluit buiten de speciale beschermingszones enkel worden voorzien op voorwaarde dat er rekening wordt gehouden met de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen en, in voorkomend geval, na overleg met de overleggroep, vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de aanwijzing speciale beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen. Bij voorrang wordt er, bij het nemen van deze maatregelen, gebruik gemaakt van de bestaande instrumenten.

Art. 3. Na de definitieve goedkeuring van de instandhoudingsdoelstellingen voor de Europees te beschermen gebieden in uitvoering van de Habitatrichtlijn, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de aanwijzing van speciale beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen, kan de Vlaamse Regering de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen, vermeld in artikel 1 van dit besluit, evalueren en bijsturen in het licht van de goedgekeurde instandhoudingsdoelstellingen van de Europees te beschermen gebieden en de dan gekende stand van de wetenschap. De bevoegde minister bereidt dit voor, in voorkomend geval na overleg met de overleggroep, vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de aanwijzing speciale beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen.”

De verzoekende partij toont niet aan dat deze bepalingen zouden geschonden zijn. Er wordt niet aangegeven, laat staan aangetoond dat de bunker gelegen is in een speciale beschermingszone.

Bovendien blijkt de bunker niet bewoond door vleermuizen. De verzoekende partij voert slechts aan dat de bunker geschikt zou zijn als “vleermuizen-habitat”. Deze bewering en de verwijzing naar stukken van het [REDACTED] kunnen, gegeven het feit dat de bunker actueel geen verblijfplaats is van vleermuizen, echter niet overtuigen dat de bunker zeer geschikt is voor vleermuizen.

Het middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zij zet uiteen:

“ ...

In het bestreden Besluit wordt verwezen naar het ongunstig advies van Onroerend Erfgoed.

Het bestreden Besluit stelt hieromtrent: “De afbraak van de unieke en historische waardevolle bunker wordt negatief geadviseerd.”

Vervolgens stelt de Deputatie in haar Besluit:

“Het is wenselijk om historisch waardevol erfgoed zoveel mogelijk te vrijwaren. Het betreffende goed is echter noch beschermd, noch opgenomen in de Inventaris van het bouwkundige erfgoed. Er zijn geen juridische mogelijkheden die het behoud van de bunker opleggen. Het advies van Onroerend erfgoed en het bezwaar van het [REDACTED] zijn niet bindend om de sloop te kunnen voorkomen.” (Stuk nr. 1)

De Deputatie ontkent dus nergens dat het in casu zou gaan om een unieke en historisch waardevolle bunker.

2.

Desalniettemin legt de Deputatie het advies van Onroerend Erfgoed volledig naast zich neer zonder dit afdoende te motiveren.

Door dit bezwaar eenvoudigweg naast zich neer te leggen, schendt de Deputatie het zorgvuldigheidsbeginsel.

Krachtens dit algemeen rechtsbeginsel, dat tevens in artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten wordt gewaarborgd, moeten de feiten die aan de betrokken overheidsbeslissing ten grondslag liggen, op een zorgvuldige en deskundige wijze worden vastgesteld en gewaardeerd.

Daarenboven vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat de overheid de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek onderwerpt.

Dit is in casu evenwel niet gebeurd.

Nergens heeft de Deputatie zelf enige onderzoek uitgevoerd alvorens het ongunstig advies naast zich neer te leggen.

3.

Naast een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, maakt de overheid zich tegelijk ook schuldig aan een schending van de materiële motiveringsplicht.

Van een zorgvuldige overheid die haar motiveringsplicht ter harte neemt, mag eveneens verwacht worden dat ze wanneer ze alsnog afwijkt van de bezwaren en het ongunstig advies (in casu her ongunstig advies van Onroerend Erfgoed), ze bijzonder uitvoerig en uiterst gefundeerd weergeeft in het bestreden Besluit waarom ze deze bezwaren en ongunstige adviezen alsnog naast zich neerlegt.

In casu dient te worden vastgesteld dat van zulke extra zorgvuldigheid geen sprake. In amper één standaardzin stelt de Deputatie dat er geen sprake kan zijn van een unieke en historische waardevolle bunker, dit terwijl de bevoegde instantie met name Onroerend Erfgoed het tegendeel beweert.

De Deputatie geeft verder geen enkele motivering omtrent haar standpunt zodat terdege kan worden gesteld dat ze tekortkomt aan het zorgvuldigheidsbeginsel en haar motiveringsverplichting.

4.

In haar arrest dd. 1 juni 2011, nr. 213.627, in de zaak A. 193.370/X-14.272 stelt de Raad van State hierover: ...

...”

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het eerste middel werd reeds vastgesteld dat de verwerende partij het ongunstige advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed bij haar beoordeling heeft betrokken en dat de bestreden beslissing op gemotiveerde wijze aangeeft waarom dit advies niet wordt gevolgd.

Evenmin als onder het eerste middel toont de verzoekende partij de onjuistheid, of de kennelijke onredelijkheid aan van de overwegingen dienaangaande in het bestreden besluit.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ